

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

154. Quoties per Bullam Cruciatæ lucratur quis Indulgentiam plenariam?
Et qui ad bellum pergit, an possit lucrari dictam Indulgentiam toties,
quoties peccaverit, & confessus fuerit? Ex p. 1. t .11. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](#)

S. I. N^o Egatiam sententiam docet Corduba lib. de Indulgent. quæst. 41. Henriquez lib. 7. de Indulgent. cap. 10. num. 2. Ludouicus de la Cruz, in Bull. Cruc. disp. 1. cap. 8. dub. 2. man. 3. Nauarr in Lenit. nosab. 9. num. 15. Leo de Inbilæ, part. 1. q. 6. n. 229. & Jacobus Grataradus in 3. part. de Sacram. contr. 12. tr. 6. disp. 1. n. 4. & 7. & ratio est, quia stylus Curiæ Romanae & Regulæ Cancelleriae habet, quod nisi in confessione exprimantur Indulgentia plenaria, solum intelligantur comprehendendi non plenaria; sed in Bulla Cruciatæ non exprimuntur Indulgentia plenaria, ergo comprehendendunt tantum non plenaria. Vnde ex haec sequetur per Bullam Cruciatæ non lucrari aliquam Indulgentiam plenariam, nisi semel in vita & in morte.

2. Veram hanc sententiam Villalobos in summ. tr. 27. claus. 8. n. 3. & Trullenck in Bulla Cruciatæ, lib. 1. § 6. dub. 1. num. 1. existimant esse falsam. Probatur primum ex summario Indulgentiarum in Bulla Hispana iussu Commissarii Generalis compagno, vbi sic dicitur. [Sumario de las estaciones, y Indulgencias de Roma las quales concede su Santidad, a todas las personas que tomaren esta Bula, y hizieren, y cumplieren cerca dentro lo en ella contenido.] & statim sequitur. El primer oia de Quaresma in Santa Sabina Indulgencia plenaria. & hoc modo percurrit alias stationes commemorando plures dies, in quibus Romæ conceduntur, Indulgencias plenariae, nefas ergo est credere Bulla Cruciatæ Commissarii in re adeò graui vel le fideles omnes decipere, neque credibile est huius summi formam ignorari à Summo Pontifice. Inde persuasum mihi habeo illius scientiam habere. Secundum probatur, quia quando quis Roma visitat Ecclesiæ vbi statio est, non solùm lucratur Indulgentiam illius Ecclesiæ, sed etiam omnes alias Indulgencias septem Ecclesiæarum præcipuarum Romæ. At in aliqua ex illis singulis diebus est Indulgencia plenaria; ergo in Indulgencia quæ ratione stationum conceditur, est plenaria. Quare ad argumentum oppositum dicendum est in Bulla plumbœa exprestè dici: habentem Bullam posse lucrari Indulgencias stationum, cùmque in eis exprestè continentur Indulgencias plenariae, illa generalis locutio æquipollit speciali, seu specificæ locutioni. Adde quid in Bulla dicitur omnes & singulas. Et haec omnia docet Trullenck & Villalobos vbi supra, qui pro hac sententia adducuntur etiam Rodriq. in Bulla §. 8. num. 6. & Lopez in Inst. pr. 2. vbi de Bulla cap. 1. quibus ego addo Garinianam in expositione Bullæ Cruc. §. Item se concede. vbi ait [La indulgencia el dia, que ay estacion es plenaria.]

Sup. contento in hoc §. in Ref. pra. terita per totam, & pro parte alia Ref. eius præfata not.

3. Notat etiam Villalobos vbi supra, [Ser mas probable que estas Indulgencias se pueden ganar muchas veces en un dia, visitando muchas veces la Iglesias, que así se ganan tambien en las de Roma, segun dice Nauarro, si la Indulgencia es plenaria, podra ganarla la segunda vez, y otras por los difuntos que para si no la ganara, porque auendosele perdonado la pena de los pecados la primera vez, no queda que perdonar la segunda vez.]

RESOL CLIV.

Quoties per Bullam Cruciatæ lucretur quis Indulgenciam plenariam?

Et qui ad bellum pergit, an posit lucrari dictam Indulgenciam rotas, quoties peccauerit, & confessus fuerit? Ex p. 1. tract. 11. Ref. 09.

Sup. hoc le- **S. I.** R^{espondeo}, quod semel in vita, & semel in ge doctrinæ præcedens n. 229. & alii.

2. Sed notandum est cum Villalob. in sum. tom. 1.

tract. 27. claus. 1. n. 3. quod ille, qui ad bellum pergit, protest lucrari dictam Indulgenciam, toties, quoties peccauerit, & confessus fuerit. Et ante illum hoc etiam notauerat Rodriq. in Bull. §. 2. dub. 6. n. 9.

RESOL. CLV.

An possit Confessarius virtute Bullæ Cruciatæ applicare Indulgenciam moribundo sensibus defuncto, qui petiit ante confessionem?

Et supponitur quod tali moribundo absolutionem sacramentalem sub conditione impetrarendam esse, & a fortiori, quando presente Sacerdote dat generalia signa, in quibus se peccasse, & de peccatis dolore offendit. Et quid est dicendum, si moribundus nec Confessarius petierit, nec indicia exhibuerit, an, hoc non obstante, Indulgencia Bullæ sit illi impetrienda? Ex p. 11. Ref. 108.

S. I. R^{espondeo} tali moribundo absolutionem sacramentalem, saltem sub conditione impetrarendam esse; & a fortiori, quando presente Sacerdote dat generalia signa, quibus ostendit, se peccasse, & de eo dolere, si, eo quod subito priuatur sensibus non possit aliud in particulari constiteri. Et ita docet D. Antoninus p. 3. tit. 10. c. 2. circa med. Sylvestre verb. Confess. 3. n. 16. & Paludanus in 4. disp. 1. q. 1. art. 1. concl. 1. Angelus verb. confessio. 4. n. 8. Medina de Pani. tr. 2. q. 3. 9. in fin. Regius in suis resol. cas. 9. n. 4. Cordua in b. 9. 5. de Indulg. dub., opin. 2. Suarez in 3. tom. a. disp. 2. 10. put. 23. jef. 1. n. 1. Henriquez lib. 6. c. 10. num. 7. Coninch in Sacram disp. 7. dub. 10. n. 97. & 99. Valquez in 3. p. tom. 4. q. 9. 1. art. 1. dub. 1. Sà verb. Confess. Toletus l. i. c. 8. n. m. 1. Sylvius in add. ad 3. p. 9. 8. art. 3. Nugus ibid. Quidquid in contrarium assertat nouissime Choquetus in tr. de Confess. per lit. c. 7. per tot. Abulensi. Matth. 16. q. 4. & 79. Majot in 4. disp. 1. Sotus in 4. disp. 18. q. 2. art. 3. Ledesma 2. p. 4. q. 8. art. 4. Cano relect. de Panit. p. 6. s. at inherendo. Nauarr. in Man. c. 26. n. 27. Lopez in inf. p. 1. c. 18. Conradus in suis respons. p. 1. q. 1. Angles in 4. p. 1. art. 2. diffic. 6.

2. Ita Homobonus in exam. Ecl. p. 1. tract. 7. cap. 8. q. 8. 4. & Mol. sius in sum. tom. 1. tract. 7. c. 1. n. 4. tenet hanc opinionem, etiam motibundus, nec Confessarium petierit, nec indicia exhibuerit, ex quibus actus contritionis, vel attritionis argui possit; modis talibus mortis articulo constitutus Christiano more vivere loquerer, & bonus, ac fidelis homo existimatetur. Quamvis quidem opinionem amplexum fuisset Clementem VIII. sed teatantur: cum enim quidam ex fabrica D. Paci præceps fuisset, & illum cadentem vidisset, absolutionem ei dedit, dicens: Si es capax, dolculo te a peccatis tuis.

Et hanc opinionem approbavit etiam Summus Pontifex Gregorius X V. quando erat Archiepiscopus Bononiensis in suo Man. Confess. cap. 1. de forma Sur. Pan. n. 16.

3. Sed stando etiam in contraria sententia, quod dictus moribundus non sit absoluendus, ut recte probat Malderus de sigillo Confess. cap. 15. & alij communiter, cum quibus ego sentio; hoc non obstante, Indulgencia Bullæ est illi impetranda: quia non stetit per illum, ut in Confessionem minime faceret. Et ita in similibus notauit Acosta in Bull. q. 14. Et ita habetur in Bulla, ut observauit etiam Villalob. in sum. tom. 1. tract. 27. claus. 1. vbi ait: [Hæc de adiutori, que como confita de las palabras desta clausula, que dice lo defearan, no es necesario que aya Confession para ganar la Indulgencia, quando no pudiera auerla.] Quod antea docuerat Rodriq. in Bull. §. 2. dub. 6. n. 9.

PESOL.